

עם ייחידה זו צלח את תעלת סואץ ולחם בקרבות הקשים של מלחמת ים סוף, בעומק השטח המצרי.

עד יומו האחרון ראה בשירותו למדינה ובחיל שליה במלחמותיה, שליחות וזכות גדולה.

לאחר המלחמה שרת כשנתיים וחצי בקבוע, הגיע לדרגת אלוף משנה, ושרת כמפקד חטיבה וסגן מפקד אוגדה. במקביל נשא בשיל תפקידי בקיבוץ, לרבות ריכוז ענף הלול, מזKir ומרכז המשק.

תמיד הקפיד להיות, כהגדרתו, "קדום כל בן אדם".

יוסלה היה מעורב מאוד בח"י הקיבוץ, ראה חשיבות גדולה בקיום ערכי ועקרונותיו ופועל רבות למעןו. זכורה לכולם אמרתו המפורשת בשיחת הקיבוץ על מה החברים המיוחדים.

מאמצע שנות השמונים מילא שורה של תפקידים ניהול בכירים במשק הישראלי. בין השאר שימש במשך 12 שנים כמנהל אגף החלב של תנובה ולאחר מכן כמנכ"ל חברת תי"ם, כמנהל התפעול של שופרסל וכמנהל הסניפים וחברות הבנות בחברת סופרגז.

בשנים אלו הכיר את דבורה, קים אליה חיים משותפים ובנותיה ארבעת ילדיהם היו גם הם לנכדיו.

בשנת 2016, בהיותו בן 75, יצא לפנסיה וחזר לביתו בכפר מנחם.

לפני כ שנה התגלתה אצליו מחלת הסרטן. את שנותיו האחרונות הכתיר בכותרת "שנת הבריאות שלי" ובסופה של דבר בחר לסיים את חייו באופן בו חיו אותם. בתנאים שלו, מרצונו, באומץ, נחישות ואיתנות הרוח.

קיבוץ כפר מנחם אבל וכאב עם המשפחה כולה. שלא תדעו עוד צער.

יוסלה אתה תחסר לנו מאוד, אוהבים אותך!